

[Alfred Hansen]

sted. Jeg er forbavset over, at man kan vurdere den samme undervisningsmæssige situation på to forskellige måder, sådan at én siger, at han får undervisning, og en anden siger, at han får ingen undervisning.

Socialministeren (Erling Jensen):

Lad mig for det første sige, at udefra kommende støttelærere eller støttepædagoger, begreber, som vist bruges i flæng, til et eller flere børn i samme gruppe ikke er løsningen, når det drejer sig om bistand til handicappede børn og unge i særforsorgens institutioner. Det, det drejer sig om, er, at der på institutionerne er et personale, der både med hensyn til antal og uddannelse er i stand til at tilbyde de ofte svært multihandicappede børn den individuelle og den pædagogiske bistand, det enkelte barn har behov for.

Når jeg i mit første indlæg oplyste, at jeg har bedt socialstyrelsen om at foretage en nærmere undersøgelse, så er det netop med henblik på at vurdere, om man ved en anden og en bedre udnyttelse af ressourcerne kan opnå en for alle parter – og dér skal hr. Alfred Hansen ikke være i tvivl om, at jeg først og fremmest tænker på barnet og forældrene – tilfredsstillende ordning.

En forsvarlig undervisning er, som jeg nævnte før, en undervisning, der er afpasset efter det enkelte barns handicap og behov. I denne forbindelse vil jeg gerne gøre opmærksom på, at med den udbygning, der er sket af folkeskolens specialundervisning i de senere år af børn, der tidligere gik i særforsorgens skoler, er den individuelt tilrettelagte pædagogiske bistand så meget mere påkrævet for de børn, der på grund af deres handicap ikke har kunnet modtage folkeskolens specialundervisningstilbud og derfor modtager særforsorgens undervisningstilbud. Denne individuelle undervisning tager i høj grad sigte på at udvikle elevernes faktiske muligheder og almindelige færdigheder med henblik på en større selvhjulpethed, der er nødvendig for at klare dagligdagens behov og for at kunne fungere i samfundet.

Socialstyrelsen har over for mig oplyst, at det skønnes muligt for Egerisskolen at tage sig af det pågældende barn på forsvarlig og tilfredsstillende måde med det normerede personale. En konsulent fra socialstyrelsen har været i forbindelse med forsorgscenteret

om en eventuelt bedre udnyttelse af ressourcerne.

Jeg kan yderligere oplyse, at sagen ikke tidligere har været rejst over for ministeriet, men at folketingsmedlem Svend Haugaard den 30. januar har bedt ministeriet se på sagen. Min anmodning til socialstyrelsen er et resultat heraf.

Alfred Hansen (DR):

Jeg takker for ministerens grundige svar, gående ud på at socialstyrelsen skal se på dette specielle forhold, og jeg håber, at dette initiativ vil resultere i en effektiv undervisning af Karl Ejner.

Jeg vil samtidig udtrykke ønske om, at der ikke andre steder, på de skoler, der hører under særforsorgen, findes tilsvarende eksempler. I så fald bør de hurtigst muligt komme frem for dagens lys, så der også kan blive fokuseret på disse specielle forhold.

Jeg rejste spørgsmålet til besvarelse i slutningen af januar, og det gjorde jeg til undervisningsministeren. Det var ud fra det synspunkt, at da barnet ikke var tilmeldt særforsorgen, anså jeg det for givet, at det måtte høre under undervisningsministeren, og af frygt for at jeg kunne få et svar fra socialministeren gående ud på, at da drengen ikke var tilmeldt særforsorgen eller ændssvageforsorgen, var det ikke socialministerens bord.

Jeg er glad for, at sagen nu i hvert fald er kommet til det rigtige sted, og jeg håber, at ministeren vil følge sagen op. Jeg vil personlig holde mig orienteret om, hvorvidt der sker en ændring i undervisningen af Karl Ejner, og hvis det ikke er tilfældet, vil jeg tage sagen op senere.

Så skal jeg lige til slut oplyse ministeren om, at hvis det skulle komme til at skorte på penge, på bevillinger til særforsorgen, så skal ministeren vide, at han kan regne med retsforbundets støtte til en tillægsbevilling, sådan at det ikke er økonomien, der er skyld i, at vore mest handicappede børn ikke får den undervisning, de har krav på.

Socialministeren (Erling Jensen):

Blot for at hr. Alfred Hansen og jeg ikke går forkert af hinanden: jeg har forstået hr. Alfred Hansens spørgsmål som knyttet til det principielle i denne sag, og jeg er enig med ham i, at det har været værdifuldt at rejse